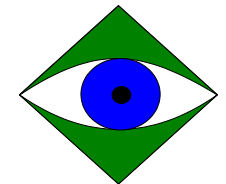

PÍSNÍČKY
PRO
OKO VI

(zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů)

**NOVÝ STRUČNÝ VÝBĚR ZLATÉHO FONDU PÍSNÍ S
PŘIHLÉDNUTÍM K BIZONOVÝM INTERPRETAČNÍM
SCHOPNOSTEM A ODDÍLOVÉ TRADICI, TEDY NÁVRAT PO
LETECH K ODDÍLOVÉMU ZPĚVNÍKU**

Nakladatelství a vydavatelství kOKOs
Zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů
díl VI – druhý výběr zlatého fondu
vybral. Bizon za spolupráce ostatních vedoucích
vydáno 28. října 2019

OBSAHUJE:

Bizonovy písně:

Skřítek	16
Krásná tvář	15
Před cestou	14
Půlnoc	20

Lidovky:

Černé oči jděte spát	19
To ta Heřpa	18
Ha ty svatej Vavřínečku	17

Další písně:

Ovce	1
Píseň o té revoluci 1848	4
Hudsonský šífy	3
Vostrej Australák	5
Pražce	6
Ještě jedno kafe	7
Ovčák	8
Ponorka	13
Kometa	2
Říkají, že ďábel zdech	9
Hlídač krav	10
Řekni, kde ty kytky jsou	11
Okoř	12
Setkání s A.S.Puškinem	21

Vážení a milí,

po mnoha letech se vám dostává od ruky další oddílový zpěvník. Jedná se tentokrát o výběr písniček, které se v oddíle hrají, ale které nejsou ve zpěvníku 4.

K vydání takovéhoho zpěvníku mne vedlo několik okolností. Jednou z nich je pobídka, že nikdo ze současných členů už starší díly zpěvníku vlastně nemá.

Stále platí, že z hraní schopných osob jsem v tuto chvíli zbyl v oddíle víceméně pouze já. Souhlasím s těmi, kdo si myslí, že bych při svém zpěvu neměl hrát vůbec, ale protože si myslím, že hraní k oddílu patří, zůstávám v roli oddílového hudebníka i nadále a tak na nabádání některých vytvářím další díl zpěvníku.

Zde tedy máte dvacet jedna písniček, které se v oddíle hrají i když tam možná najdete nějaké překvapení.

Bizon

Setkání s A. S. Puškinem

Jaromír Nohavica/Bulat Okudžava

- a E7 a
1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
C G C A
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
A7 d G a
[: a líto mi je, že už nikdy se nesetkám s Puškinem,
E7 a
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
[: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
[: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
[: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
[: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]

Půlnoc

Bizon

(Napsat Půlnoc do zpěvníku není jednoduché, protože se neustále mění, sloky nemají pevné pořadí a čas od času vznikne nová, (včetně tiché verze se šuškalem) takže toto je Půlnoc v jedné ze svých možných podob (v té původní) i když takto přesně ji neuslyšíte možná nikdy)

a d
Půlnoc, a krajem táhnou strašidla.

a d
Půlnoc, vodník otevřel stavidla

a d a E a E
R: Hahá, hahá, haha haha haha haha,

a d a E a
Hahá, hahá, haha haha há.

Půlnoc, městem jdou divné mátohy,
Půlnoc, dívej se dobře pod nohy
R: a když uslyšíš vzlyk, tak to byl trpaslík.
Hahá....

Půlnoc, a vzduchem lítaj upíři.
Půlnoc, můry kol lampy zavíří.
R:

Půlnoc, hřbitovům vládnou duchové
Půlnoc, na boty šetří na nové
R: staré si prodřeš jistě, když octneš se v tom místě, jak poběžíš pryč

Půlnoc, a rušno kolem šibenic.
Půlnoc, vlkodlak vyje na měsíc.
R:

Půlnoc a drak si drápy nabrousí.
Půlnoc, černej pes chodce zardousí.
R:

Půlnoc, na hradě rytíř bez hlavy
Půlnoc, já v rámci dobré zábavy
R: se bavím prostě tím, že obcházím hrad s ním

Půlnoc a u studánky bludičky,
Půlnoc a broukům trhá nožičky (a dětem trhá hlavičky)
R: Na hradě čaroděj, protože je moc zlej

Půlnoc a já se toulám krajem sám
Půlnoc, strašidlům se nevyhýbám
R: jsem totiž jeden z nich a krajem zní můj smích.

Ovce

Hop trop

C
1. Jsou už ovce ostříhaný a jsem s vlnou v městě sám,

D7 G
rád bych si tu ženu našel, to vám, hoši, povídám,

C F
všechno, co má nohy dvě, láká zrak můj toužící,

C G C
třeba jenom malej klokan, jen když háže zadnicí.

C
R: Tak jen zabal ten svůj krám, koukej, ať jsme venku už,

D7 G
já na venkov tě vezmu a ukážu ti buš,

C F
lepšího co můžeš chtít, šanci ber a jen to zkus,

C G C
pojď a začni kočírovat ten můj dobrej volskej vůz.

2. Já mám, hoši, prachy na vůz, bude s velkým spřežením,
a já budu spokojenej hnedka, když se ožením,
už jsem vzkázal do věznice, prej si můžu vybrat kus,
nemam váhat s offsiderkou, když mám dobrej volskej vůz.

R:
3. Žitnejch placek s hovězinou, jó, těch obstarám si dost,
pudink v škopku navaříme, a ten bude prostě skvost,
všichni známí můžou tančit, pěkně šlapat volskej trus,
k tomu budou zvonce zvonit, ty, co zdobí volskej vůz.

R:
4. Spoustu dětí naděláme, a na to my chceme dbát,
že tu bude macek Maggie a s ní dlouhonohá Pat,
že tu bude pružnej Joe, taky nezdolnej kluk Mike,
moji milí Australáci, přece máme na to cajk.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

a   a   a   a
Spatřil jsem kometu oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela,
d   G7   C   E7
zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
a   a   a   a
Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí my už tu nebudem,
d   G7   C   E7
my už tu nebudem ach pýcho marnivá, spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat.

a   a   d   d
R: O vodě o trávě o lese
G7   G7   C   E7
o smrti se kterou smířit nejde se
a   a   d   d
o lásce o zradě o světě
E7   E7   a   a
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal až našel v hvězdářských triedrech, tajemství která teď neseme na bedrech.
Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na, na, na, na, na, na...

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf, zpod rukou umělce který už nežije,
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat, marnost mě vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru, stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach pýcho marnivá, já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Černé oči, jděte spát

lidová

D   A7   D
1. Černé oči jděte spát,
               H7
černé oči jděte spát,
e   A7   D
však musíte ráno vstát,
D   A7   D
však musíte ráno vstát.

2. Ráno ráno ,raničko,
      dřív než vyjde sluníčko.

3. Sluníčko už vychází,
      má milá se prochází.

4. Prochází se po rynku,
      nese smutnou novinku.

5. Novinečku takovou,
      že na vojnu verbují.

6. Když verbují budou brát,
      Škoda hochů nastokrát.

Alt:

C   G7   C
1. Černé oči jděte spát,
               A7
černé oči jděte spát,
d   G7   C
však musíte ráno vstát,
C   G7   C
však musíte ráno vstát.

To ta Hel'pa

slovenská lidová

a D a D a E a
1. To ta Hel'pa, to ta Hel'pa, to je pekné mesto,
a D a D a E a
a v tej Hel'pe, a v tej Hel'pe švarných chlapcov je sto.
F C G C E

//: Koho je sto toho je sto, nie po mojej vóli,

a D a D a E a
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli.://

2. Za Janičkom, za Palíčkom krok bych nėspravila,
za Ďuríčkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.

//: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,

l'en za jedním, l'en za jedním, počesenie moje.://

Hudsonský šify

Wabi Daněk

- a C
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G a
jako já, jó jako já,
a G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
a G a G a
at' se na hudsonský šify najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šif když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
at' se na hudsonský šify najmout dá, johoho.
F a
R: Ahoj, páru tam hod',
G a
at' do pekla se dříve dohrabem,
G a G a
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
at' se na hudsonský šify najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtíl hrůzu z vody, kde se málem utopil,
at' se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod', ...

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
at' se na hudsonský šify najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
at' se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho-ho.

Píseň o té revoluci 1848

Jaromír Nohavica

- C G7 C d G**
1. [: Generál Windischgratz měl bílou čepici, :]
F C G7 C
[: vylezl na Petřín, pokynul pravicí. :]
2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]
[: spusťte své kanóny, konejte svou práci. :]
3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]
[: Čechové, Pražané, všechno je v jeteli. :]
4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]
[: učte se mlčení, učte se pokory. :]
5. [: František Palacký píše své Dějiny :]
[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]
6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]
[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]
7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzené, :]
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
C F C G
ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,
C G7 C
tak už to máš spočtené.

Ha ty svatýj Vavřenečku

lidová z Chodska

- D A7 D**
1. Ha ty svatýj Vavřenečku,
A7 D
stojíš na pěkným kopečku.
G A7 D
Vycházejí panny z tebe
A7 D
jako handělové z nebe.
2. První vyšla celá bílá,
ha ta druhá jen se skvíla.
Ha ta třetí, eště hezčí,
to bula má z nejmilejší.
3. Štvrtá vyšla jako vobraz,
hdyž mě nechceš, hrom tě rozraz.
Hrom tě rozraz na dje strany,
pro falešný miljování.

Skřítek

Bizon

C a
Má domek pod brusinkou
d
nejmenší z lesních skřítků,
G
postýlku s malou skříňkou
C
v zahrádce malou kytku.
Tancovat moc jej baví,
když tančí les se diví,
že radost svou tak slaví
ten skřítek neduživý.
C F
R: Dupáka tančí, třese se celý les,
C F
vejskání jeho nese se do nebes,
C F
z borovic šišky sráží to dupání
C G G7 C
a celý les se skřítkovi uklání.
Z brusinek nápoj vaří
skromné má živobytí
výborně se mu daří
když může zatančiti
On jen coul stěží měří,
když ale tančit začne
málokdo tomu věří
úplně jednoznačně.
R:
V domku si připadá
malinko osamělý
a jeho nálada
zasáhne i les celý
Potom si přivede
ženušku malinkatou
v tanci ji provede
společně dupou patou.
R:

Vostrej Australák

Zelenáči/ australská tradiční

- G D G
1. Jó, byl to Vostrej Australák, Jack Doolan pokřtěnej,
C G
syn chudejch řádnejch rodičů, co žili v Castlemain,
C G
že bude loupit, nevěděl z nich žádněj nikterak,
D G
a v lásce otce, matky svý žil Vostrej Australák.
2. Byl starej sotva šestnáct let, když zdrhnul z domova
a toulal se a přestal mít nák respekt z olova,
krad' dobytek a k bohatejm byl zrovna jako drak,
byl brzo postrach země svý ten Vostrej Australák.
3. Měl na zbabělce spadeno a neuměl se bát,
svou cestu začal, když se psal rok jednašedesát,
von přepad' poštu do Beechworth, jó, byl to kabříák,
i soudce vobral vo zlato ten Vostrej Australák.
4. Von pozdravil a soudci řek', že před ním stojí chlap,
co četníkovi na nohu by sotva někdy šláp',
Fitzroy a Kelly s Davisem hned zbystřili svůj zrak
a viděli, že neujde jim Vostrej Australák.
5. "Hej, vzdej se, Jacku Doolane, ty drzej bandito,
hej, vzdej se jménem královny, vždyť na risk nejní to,"
Jack z pistole hned vystřelil, jen rukou po ní mák',
"já chci se prát, a ne se vzdát," křik' Vostrej Australák.
6. Tou kulí trefil Kellyho, ten už si necvak' dál,
a na oplátku Davis mu kus hlavy provrtal,
ač bez brady, von ještě prásk' a spadl z koně pak,
a takhle cestu dokončil ten Vostrej Australák.

Pražce

Pavel Dobeš

A

Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,

E7

navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.

A

R: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,

E7

A

pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.

3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.

4. Provedl mě domem - nikde kousek zdíva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

5. Plakáty nás informují: „Přijď pracovat k dráze,
pakliže tí vyhovují rychlost, šmír a saze.”

6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.

7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.

8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.

9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.

10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R2: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Krásná tvář

Bizon

C

Vím, vyrostla jsi do krásy,

G

jsi půvabná, to všechna čest,

D

D7

stejně však každý prohlásí,

G

že těžké je se s tebou snést

G

D7

G7

R: Nestačí mít jen krásnou tvář

C

a navíc, když se rozhněváš,

F

když obličej tvůj zkriví vztek

C

D7

C

sotva by kdo, žes krásná řek.

Povaha tvá je nestálá,
jak počasí na apríla
hned usmívat ses přestala
a v mžiku jsi se zlobila.

R:

myslíš, že když jsi nádherná,
krásná tak, že se tají dech,
žes jako ve tmě lucerna,
musíš si získat lásku všech.

R:

Jenomže půvab působí
chvilíčku pouhou, jakmile
tě něco náhle rozzlobí,
už nevypadáš spanile.

R:

Před cestou

Bizon

C F C G

Dnešní večer máme k radosti,

G F C

každý z nás se jídlem uhostí,

C a C

co zítřek přinese nechceme znát,

C F G C

dnes chceme zpívat a dnes chceme hrát.

C C7 F C

Nesed' tam v koutě ve stínu sám,

C F C

vezmi svou loutnu a přidej se k nám,

C G7 C

zítra se sami vydáme dál.

Ráno nás probudí sluneční svit,
vezmeme rance a musíme jít,
kdo z nás as podlehne zkoušce příští,
kde asi padneme na bojišti.
Nesed' tam v koutě ...

Zatím však víno své můžeme pít,
o kráse, o lásce, o světě snít,
k čemu je zítřejší nebezpečí,
svět bez nás nebude o nic větší.
Nesed' tam v koutě ...

C F C

Dál, dál a kdo při nás stál,

G7 C

tak ať stojí dál,

C F C

dál dál a ten, kdo se smál

C G7 C

radost nám udělal však teď jdeme dál.

Ještě jedno kafe

Bob Dylan/ Robert Křesťan

CAPO +3

e D

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,

C H7

a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,

e D

ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,

C H7

ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C H7

R: Ještě jedno kafe bych si dal,

C H7 e

ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

alternativně:

a G F E7

R: F E7 F E7 a (GFE)

Ovčák

Spirituál kvintet

C G C C7 G C C7
Na ovčáka kaprál mává, dej se k nám a nemine tě sláva,
G C C7 C G C C7
ovčák váhá, nemá stání, rozhlíží se naposledy strání
G C G
nechal ovce v louce stát, nesměle, nesměle
C A G C
na pochod začal vojsku bubnovat.

Na pochod se vojsko dává, kaprál volá: Králi budiž sláva
vpředu tambor s bubnem víří, do bitevní vřavy rovnou míří
trubka vojenská a s ní kanón zní, kanón zní
vyhrává marš na cestu poslední

Na šavlích se slunce blejská, po ovcích se ovčákovi stejná
po zahrádce s planou růží, není buben, má jen jednu kůži
na vojáka proč si hrát, buben sem, buben tam
k čertu sním může táhnout i pan král

V dálce za ním bitva hřímá, buben pryč a paličky jen třímá
cestou stokrát známou běží, nevadí, že popadá dech stěží
sláva už ho neláká, ovečkám, ovečkám
bude dál v klidu dělat ovčáka

Ponorka

Jaromír Nohavica/Vladimír Vysockij

- a
1. Mám všeho dost, už se unavím snadno,
d
ani ty písňe mi nejdou jak dřív,
E7
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,
a
někam, kde nikdo mě nezaměří.
  2. Kamarád nalil mi šampri velkou,
povídal: tohleto spraví ti chuť,
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,
pak s Věrkou usni a s vodkou se vzbud.
  3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,
z Věrky i z vodky jen kocovina,
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno
a přestat vysílat volací znak.
  4. Lezou mi z krku všichni a všechno,
hlasivky tejrat, kytaru dřít,
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,
někam, kde nikdo mě nezaměří ...

Okoř

tradiční

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,

A7 D

vroubená je stromama (stromama)

D

když jdu po ní v létě, samotěn na světě,

A7 D

sotva pletu nohama (nohama)

G D E A7

na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad (jako hrad)

D

Tam zapadli trapmi, hladoví a sešlí,

A7 D

začli sobě notovat.

D A7 D A7 D

R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát,

A7 D A7 D

ta měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašivat,

G D E A7

od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,

D A7 D A7 D

a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,

že byl Okoř vykraden (vykraden)

nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',

nikdo nebyl dopaden (dopaden)

šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici (v kostnici)

místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,

dostal z toho zimnici.

R:

Říkají, že d'ábel zdech

Asonance

D

R: Říkají že d'ábel zdech',

G

že d'ábel zdech', že d'ábel zdech',

D

říkají že d'ábel zdech',

A7 D

teď v pekle tahá klády.

Tvrdím vám a nejsem sám,

já tvrdím vám a nejsem sám,

že živý vstal a rovnou dal

se najmout do armády.

1. Vojákem být, jaká čest,

boj ztvrdí rys i sval i pěst,

kdo k vítězství chce vojsko vést,

ten dočká se jen slávy.

Za vítězstvím žeň se dál,

dbej, abys vždy v čele stál,

vojna ztvrdí pěst i sval

a mozek ztvrdne záhy.

R:

2. Phil MacKrijt byl tvrdej chlap,

jó tvrdej chlap a žádnéj srab,

když nepřítel v boji drap'

tak byl s ním vždycky ámen.

Při souboji dostal křeč,

protivník vyrázil v zteč,

však při výpadu zlomil meč

o játra jako kámen.

R:

3. Čím chceš být řekni synku můj,

dnes rozhodni se stůj co stůj,

víc doma planě nelelkuj

a nezáhálej stále.

Chytrý nejsem, to vím sám,

také k práci odpor mám,

na vojnu se tedy dám

a budu generálem.

R: (2x)

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D **D**

1. Když jsem byl malý říkali mi naši: Dobře se uč a jez vtípnou kaši,
G **A7** **D**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

2. Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim na to řek', že chci být hlídačem krav.

D **D**

Ref: Mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G **A7** **D** **A7**

od rána po celý den zpívat si jen, zpívat si:

D **G** **A7** **D**

Pam pam pa dam...

3. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich,
nenašel jsem nikde, jak se hlídají krávy.

4. Ptal jsem se starších, ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref: Mít čapku...

5. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

6. S nohama křížem a rukama za hlavou
koukám nahoru, na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ref: Mít čapku...

Řekni, kde ty kytky jsou

tradiční

G **e** **C** **D7**

Řekni, kde ty kytky jsou? Co se s nima mohlo stát?

G **e** **a** **D7**

Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?

G **e** **C** **D7**

Dívky je tu během dne otrhaly do jedné.

C **G** **C** **D7** **G**

Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ty dívky jsou? Co se tady mohlo stát?

Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?

Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli.

Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti muži jsou? Co se k čertu mohlo stát?

Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?

Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou.

Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti vojáci? Co se k čertu mohlo stát?

A kde jsou ti vojáci, kde mohou být?

Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu.

Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát?

Řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?

Co tu kytěk rozkvétá, od jara až do léta.

Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?